

Gerechtshof te Amsterdam

Derde Enkelvoudige Belastingkamer

kenmerk: **94/5320**

17 mei 1995

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak in het beroep van de vennootschap onder firma X te Y, belanghebbende,

tegen een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen A, de Inspecteur, gedagtekend 11 oktober 1994, betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de loonbelasting/premie volksverzekeringen voor het tijdvak 1 januari 1990 tot en met 31 december 1991. Het beroep is behandeld ter zitting van 3 mei 1995.

BESLISSING

Het Hof bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

GRONDEN

1. Op 14 juli 1993 is vanwege de Inspecteur bij belanghebbende een boekenonderzoek ingesteld met betrekking tot de loonbelasting voor de jaren 1988 tot en met 1992. Dit onderzoek had plaats in samenwerking met de bedrijfsvereniging (...) (hierna : G). Tijdens het boekenonderzoek constateerde de controlerende ambtenaar dat niet van alle werknemers loonbelastingverklaringen aanwezig waren. Dit betrof werknemers van Poolse afkomst die belanghebbende voor korte duur had geworven ten einde bij het bollen pellen te assisteren.

Eerst na afloop van het boekenonderzoek zijn de ontbrekende loonbelastingverklaringen van deze werknemers ingeleverd. Gebleken is toen dat het sofi-nummer daarop ontbrak.

De Inspecteur heeft ter zake van de betalingen aan de Poolse werknemers f 22.885,-- loonbelasting nageheven, onder toepassing van tariefgroep 1.

2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Wet op de loonbelasting 1964 (de Wet) is de inhoudingsplichtige gehouden van de werknemer opgave te verlangen van gegevens waarvan kennisneming voor de heffing van belasting van belang kan zijn. Ingevolge artikel 29, derde lid, van de Wet wordt onder de hier bedoelde gegevens mede gerekend het nummer waaronder de werknemer bij de rijksbelastingdienst is geregistreerd. Ingevolge artikel 26b, eerste volzin, van de Wet bedraagt de belasting 60 percent van het loon ingeval de werknemer zijn naam, adres of woonplaats niet aan de inhoudingsplichtige heeft verstrekt alsmede ingeval de werknemer ter zake onjuiste gegevens heeft verstrekt en de inhoudingsplichtige dit weet of redelijkerwijze moet weten. Ingevolge artikel 23, vierde lid, tweede volzin, van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 1990, is de werknemer gehouden de ingevulde en ondertekende loonbelasting verklaring in te leveren voor de eerste loonverstrekking.

3. Belanghebbende heeft gesteld dat de loonbelastingverklaringen weliswaar na het boekenonderzoek zijn aangereikt, doch dat deze geheel zijn ingevuld en ondertekend, althans zijn voorzien van naam, adres of woonplaats van de desbetreffende werknemer. De Inspecteur stelt zich op het standpunt dat belanghebbende-evenwel niet heeft voldaan aan de op haar rustende zorgplicht als in artikel 28, eerste lid, van de Wet vermeld, omdat het vereiste sofi-nummer op de loonbelastingverklaringen ontbrak, waardoor de gegevens op hun juistheid niet konden worden gecontroleerd.

4. Naar het oordeel van het Hof heeft de Inspecteur voldoende aannemelijk gemaakt dat door het ontbreken van het sofinummer op de bewuste verklaringen de identiteit van de werknemers niet kon worden vastgesteld. Dat het in casu werknemers betreft die voor korte duur zijn geworven had belanghebbende niet ervan behoeven te weerhouden een sofinummer voor hen aan te vragen, op zijn minst had belanghebbende te rade kunnen gaan bij de Inspecteur. Belanghebbende heeft het Hof er niet van overtuigd dat zij in dit opzicht heeft gedaan wat redelijkerwijze van haar mocht worden verwacht. Met name is niet duidelijk geworden op welke wijze belanghebbende -tot wier taak dit behoort- heeft getracht de juistheid dan wel volledigheid van de door de werknemers ingevulde persoonsgegevens te controleren. Het is aannemelijk dat belanghebbende wist dat de verklaringen

onjuist dan wel onvolledig waren ingevuld. Hiervan uitgaande is op de beloningen het tarief van 60 percent van artikel 26b, eerste volzin, van de Wet van toepassing. Door bij het opleggen van de naheffingsaanslag tariefgroep 1 in aanmerking te nemen heeft de Inspecteur de nageheven belasting niet te hoog vastgesteld.

5. Belanghebbende heeft nog gesteld dat de Inspecteur gebonden is aan het standpunt van de bedrijfsvereniging G dat tariefgroep 2 van toepassing is. Het Hof verwerpt dit standpunt van belanghebbende, omdat de Inspecteur niet kan worden vereenzelvigd met de bedrijfsvereniging. Bovendien heeft de Inspecteur gemotiveerd gesteld dat de toepassing van tariefgroep 2 door de bedrijfsvereniging op een misverstand berustte. Nu ook niet is gesteld dat de Inspecteur uitlatingen of toezeggingen heeft gedaan over de tariefgroepindeling, kan van een in rechte te honoreren vertrouwen geen sprake zijn. Ook in zoverre is het beroep niet gegrond.

6. Het Hof acht geen termen aanwezig -partijen hebben dienaangaande geen opmerkingen gemaakt- een der partijen te veroordelen tot vergoeding van proceskosten op de voet van artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

De uitspraak is gedaan op 17 mei 1995 door mr. Dutmer, lid van de belastingkamer, in tegenwoordigheid van mr. Van Aalst als griffier.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal door het lid van de belastingkamer en de griffier ondertekend.

Van Aalst

Dutmer

Het lid van de belastingkamer heeft geen bezwaar tegen afgifte door de griffier van de uitspraak in geanonimiseerde vorm.

Aangetekend aan partijen verzonden: 30 mei 1995.